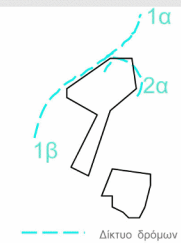

1. Πλατεία-πυρήνας 2. Παρούσα κατοικία ιδιοκτήτη 3. Οικοδομή υπο μελέτη - - - Ιδιωτικό μονοπάτι - σύνδεση με παρούσα κατοικία πλατεία

Η μελέτη και ανάλυση του οικισμού των Καπέδων καθώς και η συλλογή πληροφοριών για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των κτισμάτων του, αποτέλεσαν τη βάση για την επιλογή οικοδομής, η οποία σε πρώτη φάση αποτυπώθηκε και σε επόμενη φάση έγινε μελέτη για επιδιόρθωση και αποκατάστασή της σε συνδυασμό με την πρόταση ένταξης σύγχρονης επέμβασης σε αυτήν. Η οικοδομή που επιλέχθηκε χρησιμοποιούνται μέχρι πρόσφατα σαν κατοικία και αποτελεί ιδιαίτερο παράδειγμα λόγω της χωροθέτησής της. Το τεμάχιο χωροθετείται βορειοανατολικά των Καπέδων σε πολύ κοντινή απόσταση από την πλατεία από όπου κανείς μπορεί να δει το κτίσμα.

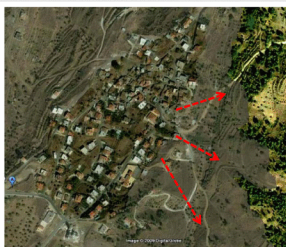
Η μορφολογία του τεμαχίου επιτρέπει την άμεση σύνδεση του παραδοσιακού κτίσματος με την πλατεία αφού στο πλάι αναπτύσσεται με μονοπάτι ιδιωτικής χρήσης, που ενώνει την κατοικία με την πλατεία όπου βρίσκεται και η σημερινή κατοικία των ιδιοκτητών. Εκτός από την ιδιωτική πρόσβαση από την πλατεία, υπάρχει και η δημόσια πρόσβαση μέσω του δικτύου των δρόμων.

Δημόσια πρόσβαση - Δίκτυο δρόμων

Ο δρόμος 2^α χρησιμοποιείται κυρίως από τον ιδιοκτήτη του οικοπέδου

Θέσση από οικοδομή

Χρησιμοποιώντας το δρόμο βλέπει κανείς την επιμήκη όψη του κτίσματος, και πιο συγκεκριμένα τον άροφρο, αφού το επίπεδο του ισογείου βρίσκεται σε χαμηλότερο επίπεδο από εκείνο του δρόμου. Η είσοδος δε βρίσκεται στην επιμήκη όψη αλλά στο πλάι και γίνεται στο επίπεδο του δρόμου, αφού ο δρόμος διακλαδώνεται και διασχίζει την πλάγια όψη του κτίσματος καταλήγοντας στο πίσω μέρος του οικοπέδου.

Το πίσω μέρος του οικοπέδου δεν «κλείνεται» από άλλα κτήρια, οπότε κανείς μπορεί να δει το τοπίο του δάσους που βρίσκεται ακριβώς απέναντι, τόσο από τα δωμάτια του κτίσματος, όσο και διασχίζοντας το ιδιωτικό μονοπάτι.

Τυπολογία και οικοδομή

Όσον αφορά την τυπολογία, η οικοδομή εντάσσεται σε εκείνη της εισόδου από το δρόμο σε αυλή με κτίσματα στο πίσω μέρος που είναι και η πιο συνηθισμένη τυπολογία από αυτές που συναντήθηκαν στους Καπέδες. Όπως προαναφέρθηκε, η είσοδος βρίσκεται στην πλάγια όψη και γίνεται από το επίπεδο του δρόμου. Αμέσως μετά την είσοδο υπάρχει ένα βραχύβιο μονοπάτι που οδηγεί στο επίπεδο της αυλής, στην οποία «στρέφεται» ολόκληρο το κτίσμα. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι ο ηλιακός και η αυλή βρίσκονται στο μπροστινό μέρος του κτίσματος όπου υπάρχει ο δρόμος (σε υψηλότερο επίπεδο) και όχι στο πίσω μέρος που υπάρχει η θέα του δάσους ή νότια όπου συνήθως προσανατολίζονται οι ηλιακοί. Η συγκεκριμένη οικοδομή αποτελεί τη μία από τις δύο περιπτώσεις του οικισμού στην οποία συναντώνται ηλιακοί σε δύο επίπεδα.

Φάσεις οικοδόμησης κτίσματος

- 1^η φάση Επίπεδο ισογείου - Δίχωρο
- 2^η φάση Βοηθητικοί χώροι
- 3^η φάση Επέκταση στο επίπεδο του ισογείου - κύριοι και βοηθητικοί χώροι
- 4^η φάση - 1917 Επέκταση στον άροφρο - Δίχωρο

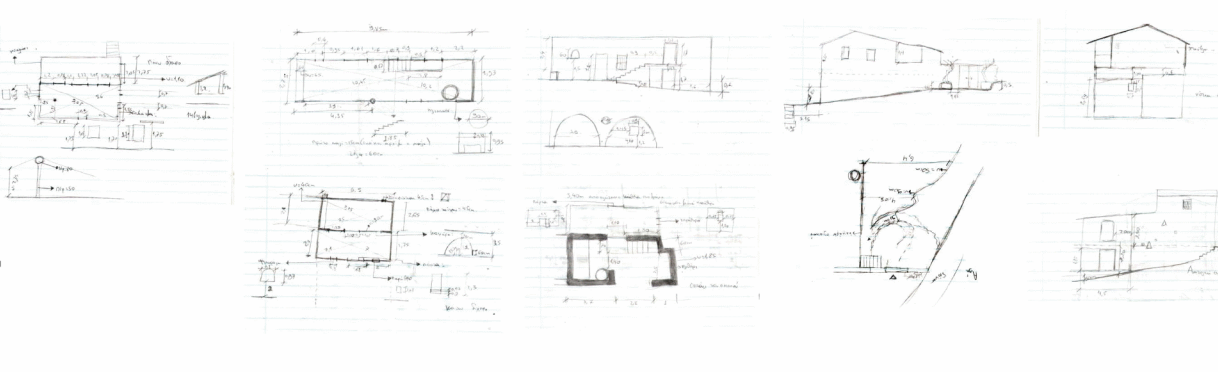
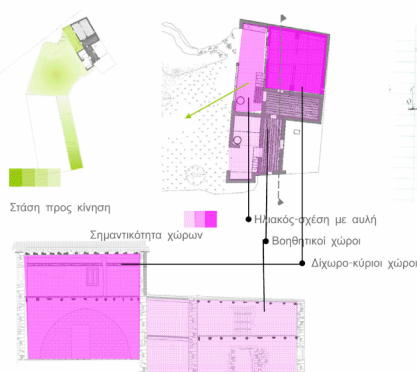
1. Δίχωρο ισογείου 2. Βοηθητικοί χώροι μεταξύ καμάρας και διχίωρου 3. Επέκταση στο επίπεδο του ισογείου 4. Τοποθέτηση καμάρας για επέκταση στον άροφρο

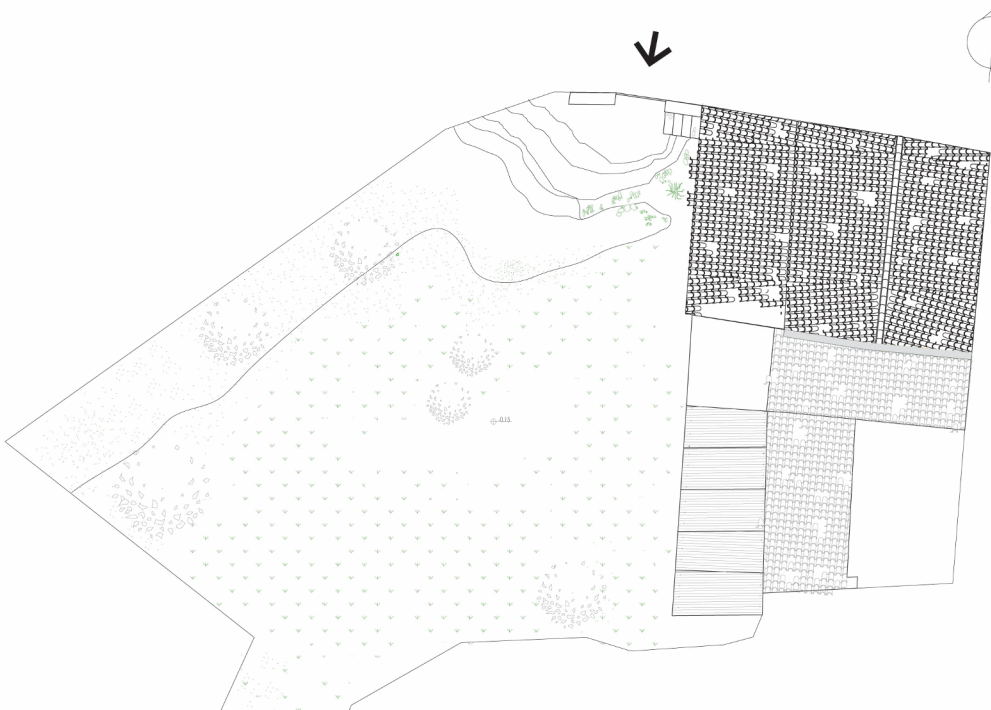
Η οικοδομή αναπτύχθηκε συνολικά σε τέσσερις φάσεις. Αρχικά στο πίσω μέρος του οικοπέδου και χαμηλότερα από το επίπεδο του δρόμου, λόγω κλίσης εδάφους, κτίστηκε το δίχωρο με είσοδο στην επιμήκη πλευρά του. Σε επόμενη φάση ακριβώς δίπλα από το δίχωρο και σαν συνέχεια του, κτίστηκαν οι βοηθητικοί χώροι. Σε τρίτη φάση προστέθηκε δίπλα στο υπόλοιπο κτίσμα ένα νέο τμήμα που φιλοξενούσε βοηθητικούς χώρους στο επίπεδο του εδάφους και σε υψηλότερο επίπεδο χώρους διαβίωσης. Στην τελευταία φάση, προστέθηκε πάνω από το δίχωρο ένα ακόμη δίχωρο με είσοδο στην επιμήκη πλευρά, το οποίο σήμερα φαίνεται από το επίπεδο του δρόμου. Το πάνω δίχωρο έχει ηλιακό που επίσης βλέπει στο μπροστινό μέρος του οικοπέδου. Για τη στήριξη του πάνω δίχωρου, οι κάτοικοι ανέπτυξαν καμάρες μπροστά από το κάτω δίχωρο δημιουργώντας, έτσι, τον ηλιακό με το χαρακτηριστικό κυκλικό άνοιγμα των Καπέδων στο επίπεδο του ισογείου.

Διαγράμματα «σημαντικότητας χώρων», στάσης και κίνησης

Σκίτσα αποτύπωσης κατά τη διάρκεια της επίσκεψης

Εφόσον προηγήθηκε η ανάλυση των φάσεων οικοδόμησής και η λειτουργικότητα των επιμέρους κτισμάτων, η ανάλυση προχώρησε με την καταγραφή της σημαντικότητας των χώρων για χρήση στην φάση της αποκατάστασης. Το πάνω και κάτω δίχωρο θεωρήθηκαν ως οι πιο σημαντικοί χώροι και επομένως αυτοί που θα επιδίεχνονταν την πιο ήπια επέμβαση στην φάση αποκατάστασης. Περίπου ίση σημασία δόθηκε στους ηλιακούς εφόσον αποτελούν το ενδιάμεσο τμήμα κλειστού και ανοικτού της αυλής, υθύνον τον κάτοικο προς τα έξω, έχουν σαν χώρο εννοικό μικρόκλιμα και όπως υποστηρίζουν οι ιδιοκτήτες περνούσαν σε αυτούς αρκετό από το χρόνο τους όσο διέμεναν εκεί. Οι βοηθητικοί χώροι θεωρήθηκαν λιγότερο σημαντικοί και επομένως είναι οι χώροι που θα επιδίεχνονταν και τις πιο δραστηριές αλλαγές στη φάση της αποκατάστασης. Η αυλή, επίσης, θεωρείται σημαντικό τμήμα κατέχοντας κεντρική θέση στο οικοπέδο αφού τα κτίσματα προσανατολίζονται προς αυτήν. Σε ενδεχόμενη περίπτωση αποκατάστασης προτείνεται να δημιουργηθούν «χώροι-ενδείξεις» στάσης και κίνησης στην αυλή όσο αυτό επιτρέπει από την παρούσα μορφολογία του εδάφους. Στο τμήμα του μονοπατιού εφόσον από τη μία πλευρά υπάρχει κτίσμα προτιμήθηκε να δημιουργηθεί η ώθηση προς κίνηση η οποία τελικά οδηγεί στο κυρίως τμήμα της αυλής όπου θα υπάρχει στάση αφού στο σημείο εκείνο ανοίγουν οι ηλιακοί και το επίπεδο του εδάφους χαμηλώνει. Οι υψομετρικές διαφορές της αυλής προς το δρόμο θα διατηρηθούν και θα χρησιμοποιηθούν σαν χώρος ελεύθερης φύτευσης δημιουργώντας ένα «φυσικό» τείχος προστασίας της ιδιωτικότητας των κατοίκων.

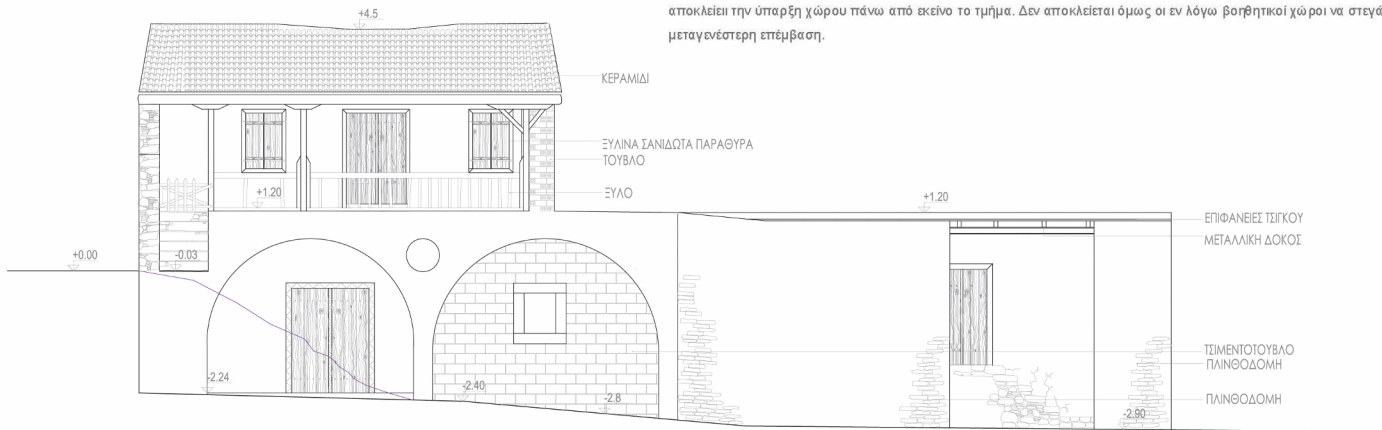

ΚΑΤΩΦΗ ΟΡΟΦΗΣ 1:100

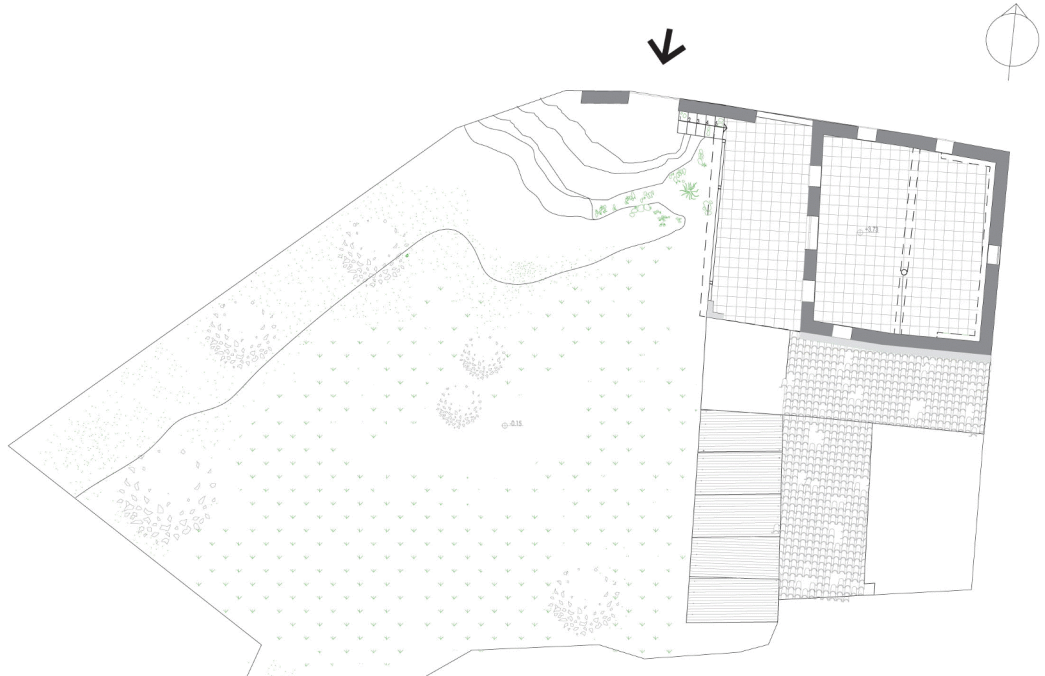
Στο στάδιο της αποτύπωσης μελετήθηκαν τα υλικά και ο τρόπος οικοδόμησης καθώς και οι αλλοιώσεις από φθορά και από ανθρώπινη παρέμβαση. Στο επίπεδο της οροφής η δόριχη κεραμοσκέπαστη στέγη του διώκρου και οι επικλινείς στέγες των βοηθητικών χώρων έχουν αλλοιωθεί, αφού λείπουν κεραμίδια και υπάρχουν «φουσκώματα» πιθανώς λόγω καιρικών συνθηκών. Επιπρόσθετα, μια ακόμη αλλοίωση της συνολικής εικόνας του κτηρίου είναι η χρήση τσιγκου με υποστήριξη από μεταλλικά δοκάρια για τη στέγαση μπροστινού τμήματος των βοηθητικών χώρων της τρίτης φάσης. Στη στέγαση των χώρων αυτών παρατηρήθηκε η ιδιαιτερότητα της τοποθέτησης σανιδών μεταξύ τσιμέντου και χώματος. Η τοιχοποιία στους περισσότερους χώρους του κτίσματος είναι λιθινή με τη χρήση μεγάλων τεμαχίων του πυριγενούς πετρώματος του Τροόδου και χαλικίωμα από ασπρώδη ιζηματογενή. Η τοιχοποιία αυτή επιχρίζεται εσωτερικά και εξωτερικά σε όλους τους χώρους, και λόγω του περάσματος του χρόνου εντοπίζονται σε αυτή ρηγματώσεις καθώς και τοπική αφαίρεση του επιχρίσματος. Εκτός από τη χρήση λιθινής τοιχοποιίας συναντήθηκε και η χρήση πλίνθινς στους βοηθητικούς χώρους της τρίτης φάσης. Στους συγκεκριμένους βοηθητικούς χώρους χρησιμοποιήθηκε, από τη μία, εξολοκλήρου πλίνθη τοιχοποιία για το κλείσιμο του χώρου που βρίσκεται μπροστά από αυτούς προς την αυλή ενώ παρατηρήθηκε ότι η τοιχοποιία των ιδίων των βοηθητικών χώρων από το έδαφος έως το μέσο είναι λιθινή ενώ για το υπόλοιπο τμήμα της χρησιμοποιήθηκε πλιθάρι. Υπάρχουν τοιχοποιίες που οικοδομήθηκαν με υλικά εκτός της πέτρας και του πλιθιού. Αυτές οι τοιχοποιίες αποτελούν μεταγενέστερες προσθήκες που αλλοιώνουν τον αυθεντικό χαρακτήρα της οικοδομής. Προσθήκη θεωρείται η τοιχοποιία μεταξύ του κάτω ηλιακού και των βοηθητικών χώρων της τρίτης φάσης που αποτελείται από πλινθοδομή από το έδαφος μέχρι τα δύο τρίτα του ύψους της, και πιο πάνω πληρώνεται με καλέμια. Ακόμη μία επιφάνεια που αλλοιώνει την «εικόνα» του κτηρίου είναι η χρήση τσιμεντότυβλων για την πλήρωση της μιας εκ των δύο καμάρων του κάτω ηλιακού. Στον πάνω ηλιακό υπάρχει πλήρωση κενού με τούβλο καθώς και με τσιμέντο. Στο χώρο αυτό, όπου αντί για καμάρες έχουμε στήριξη σε ξύλινα υποστηλώματα και δοκάρια, παρατηρήθηκε ότι πρέπει να προϋπήρχαν ενισχύσεις των υποστηλωμάτων, καθώς και αλλά μικρότερα κάθεται διαχωριστικά στο προστατευτικό κιγκλίδωμα.

Εντύπωση και προβληματισμό προκάλεσε η σχέση του πάνω με το κάτω τμήμα της οικοδομής στην επιμήκη όψη. Φαίνεται ότι η μία από τις δύο πλευρές του πάνω διώκρου δε συμπίπτει με εκείνη του κάτω τμήματος – ηλιακού, οπότε κανείς μπορεί να συμπεράνει ότι πιθανώς να υπήρχε και επέκταση του πάνω διώκρου ακριβώς πάνω από τους κάτω βοηθητικούς χώρους. Η σημερινή επικλινή στέγη των βοηθητικών χώρων, που κτίστηκαν σε προηγούμενη φάση (δεύτερη φάση) από το πάνω διώκρο, εκ πρώτης όψεως αποκλείει την ύπαρξη χώρου πάνω από εκείνο το τμήμα. Δεν αποκλείεται όμως οι εν λόγω βοηθητικοί χώροι να στεγάζονταν αρχικά με δώμα και η υφιστάμενη στέγη να αποτελεί μεταγενέστερη επέμβαση.

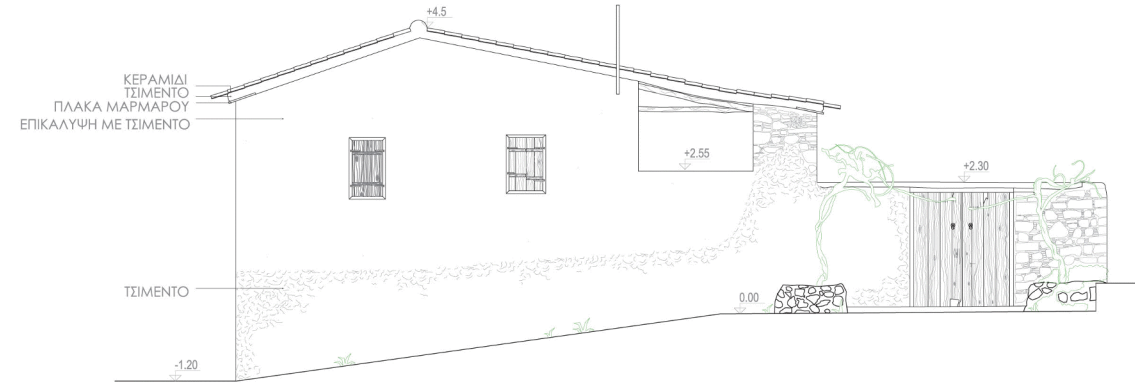

ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ 1:50

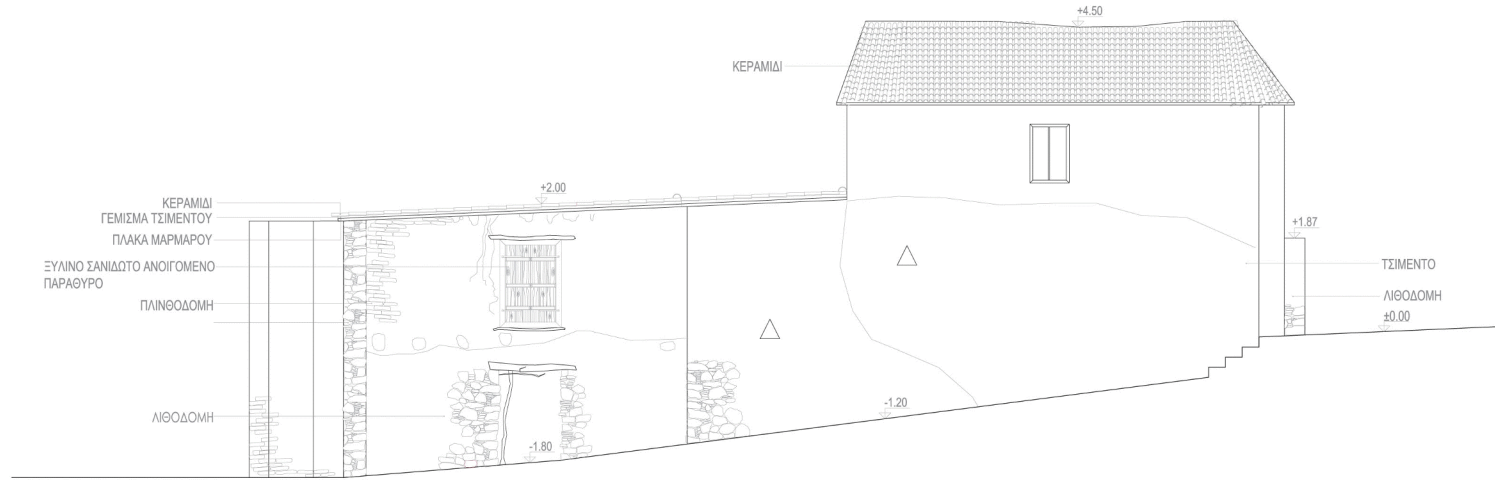

ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ 1:100

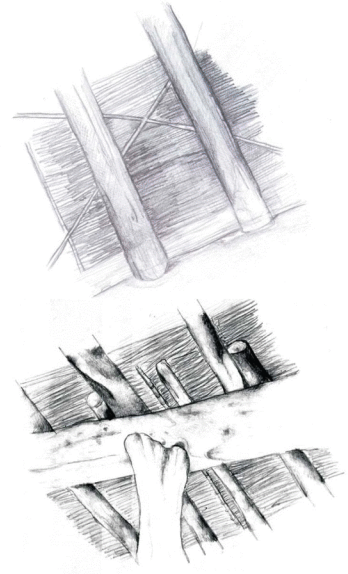

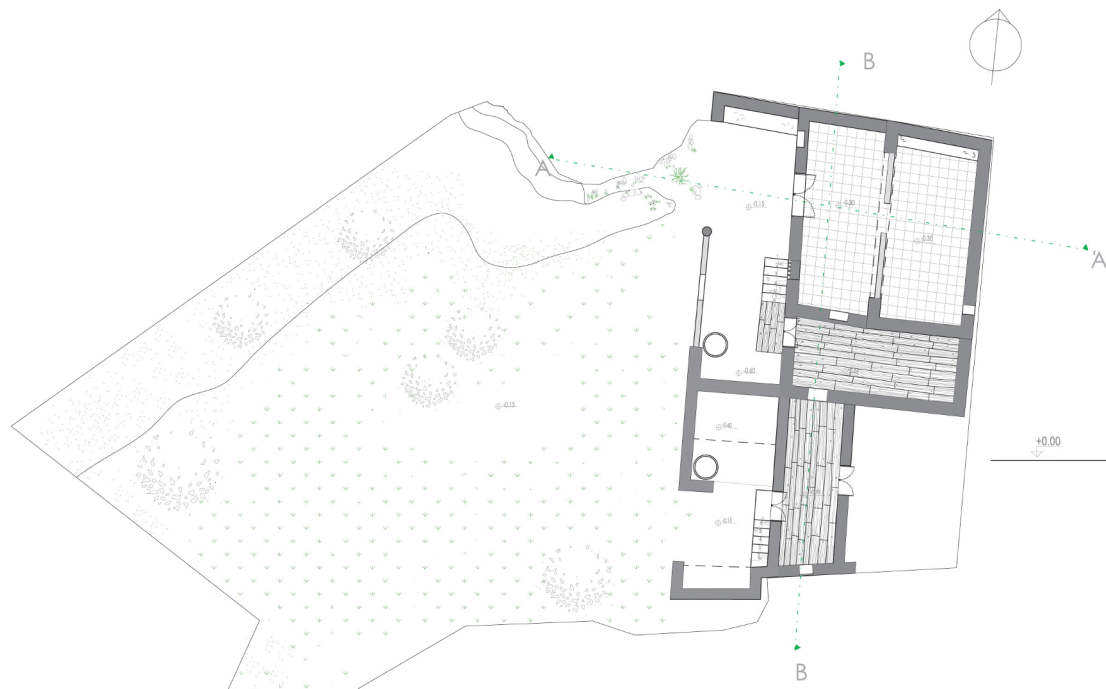
ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ 1:50

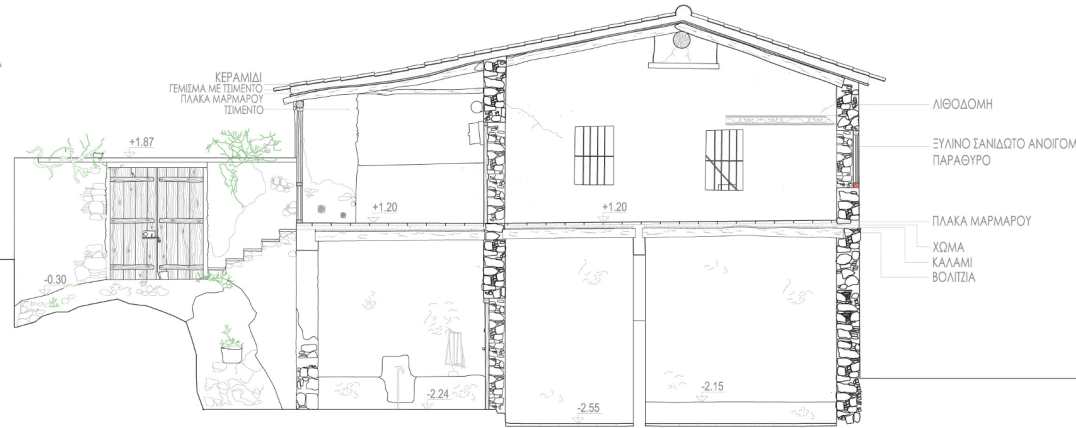
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ 1:50

Μία ακόμη αλλοίωση επιφάνειας παρατηρήθηκε τόσο στη βόρεια όψη όσο και στην ανατολική, όπου χρησιμοποιήθηκε τσιμέντο ως επίχρισμα στη λιθοδομή. Στην ανατολική όψη είναι εμφανές ότι υπήρχε ένας κλειστός χώρος, λόγω της πόρτας και των δοκαριών που φαίνεται να συνεχίζονται προς τα έξω. Στη βόρεια όψη, ακόμη, προστέθηκαν αντένες για την ικανοποίηση των νέων αναγκών.

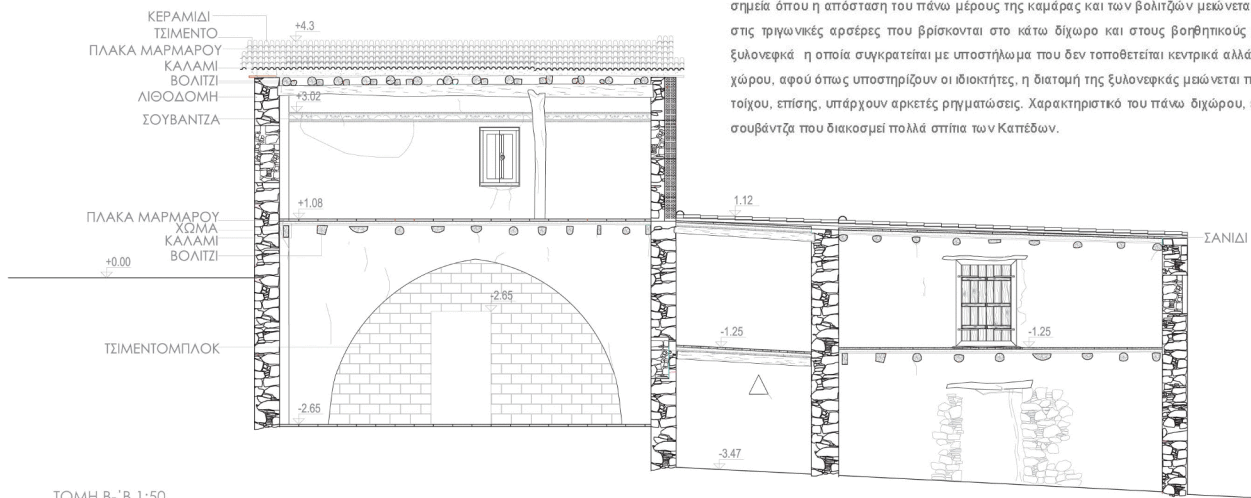
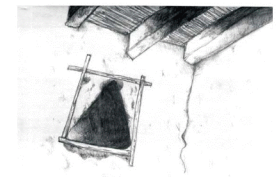
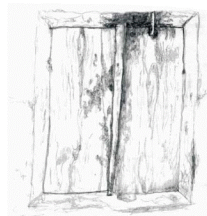

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ 1:100

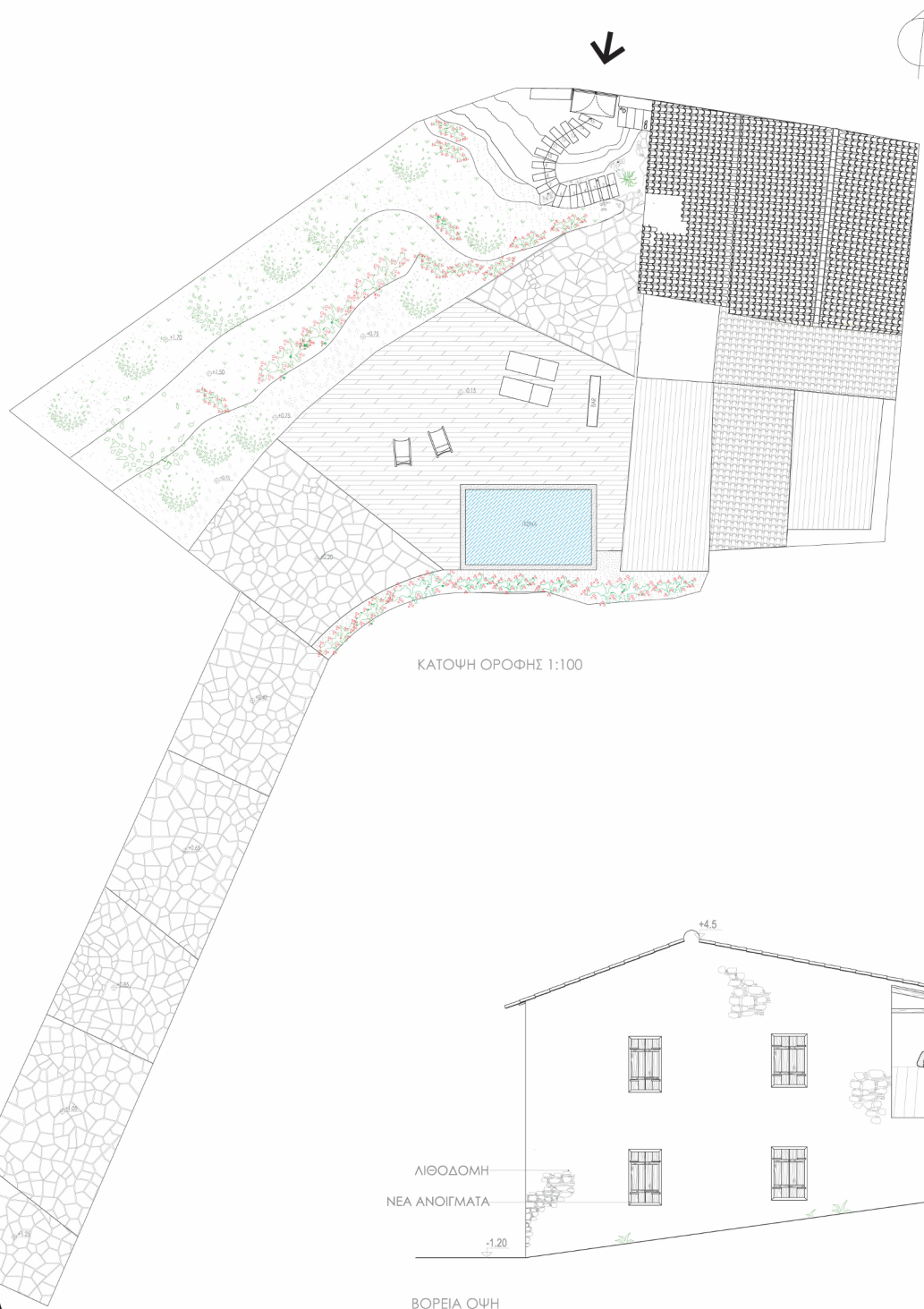

ΤΟΜΗ Α-Α 1:50

Υπάρχουν δύο ανοίγματα που φαίνεται να έκλασαν, τα οποία εντοπίζονται στην κάτοψη του ισόγειου. Το πρώτο βρίσκεται στον τοίχο που διαχωρίζει τους βοηθητικούς χώρους της δεύτερης φάσης από τους βοηθητικούς χώρους της τρίτης φάσης στο χώρο του ηλιακού, ενώ το δεύτερο βρίσκεται εσωτερικά του βοηθητικού χώρου της δεύτερης φάσης. Το συγκεκριμένο ανοίγμα χρησιμοποιούνταν για την επικοινωνία των δύο χώρων. Στο εσωτερικό των χώρων η υποστήριξη της στέγης γίνεται με βολιτζιά κάτω από τα οποία συναντήθηκαν ρωγμές, οι οποίες γίνονται ιδιαίτερα έντονες κάτω από τα βολιτζιά που βρίσκονται στις ακμές μεταξύ δύο τοίχων. Στο κάτω δίκωρο, που σε αντίθεση με το πάνω έχει καμάρα στο εσωτερικό, συναντήθηκαν ρηγματώσεις στα σημεία όπου η απόσταση του πάνω μέρους της καμάρας και των βολιτζιών μεκόνεται σημαντικά. Ρηγματώσεις συναντήθηκαν και στις τριγωνικές αρσέρες που βρίσκονται στο κάτω δίκωρο και στους βοηθητικούς χώρους. Το πάνω δίκωρο γεφυρώνεται με ξυλονεφκά η οποία συγκρατείται με υποστήλωμα που δεν τοποθετείται κεντρικά αλλά προς τα δεξιά για την καλύτερη στήριξη του χώρου, αφού όπως υποστηρίζουν οι ιδιοκτήτες, η διατομή της ξυλονεφκάς μεκόνεται προς τα δεξιά. Στη συναρμογή ξυλονεφκάς και τοίχου, επίσης, υπάρχουν αρκετές ρηγματώσεις. Χαρακτηριστικό του πάνω διχώρου, εκτός από τη ξυλονεφκά είναι και η σκαλιστή σουβάντζα που διακοσμεί πολλά στίπια των Καπέδων.

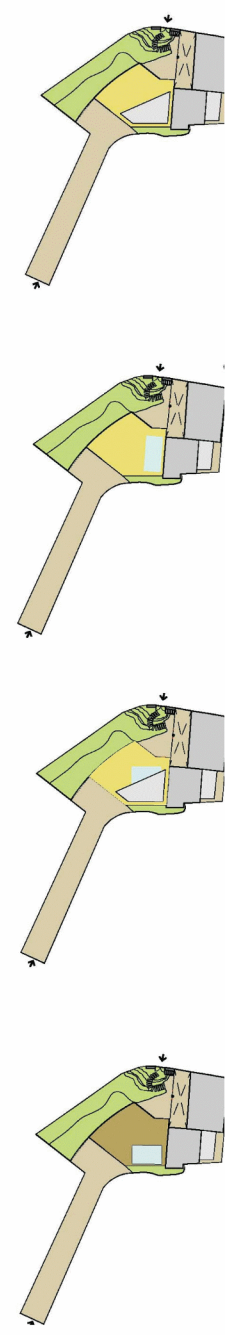

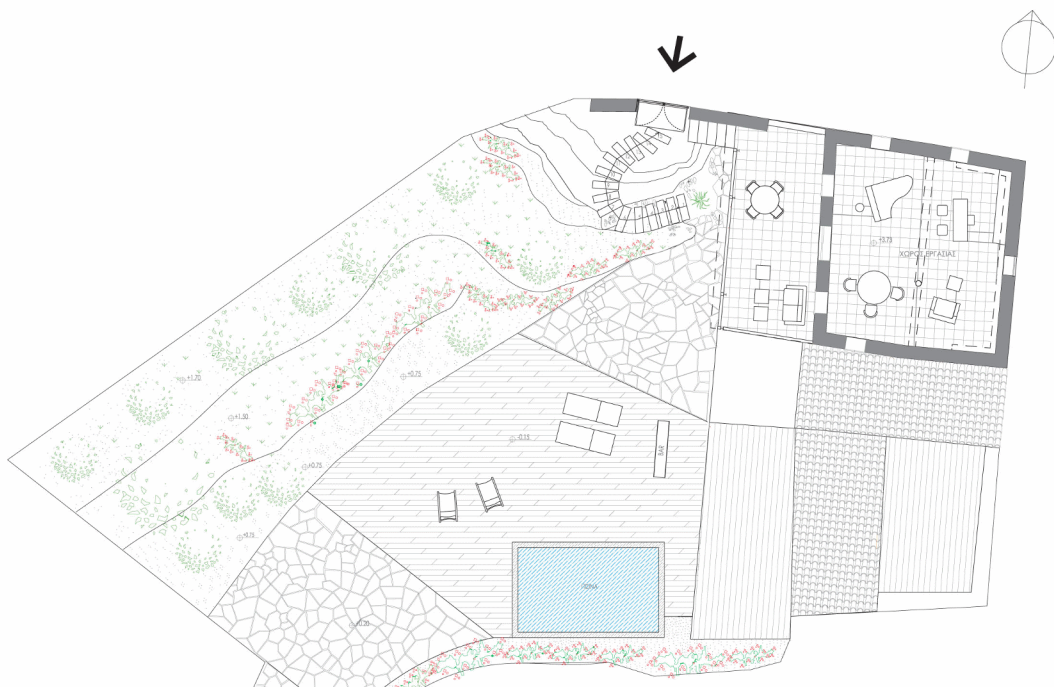
ΤΟΜΗ Β-Β 1:50

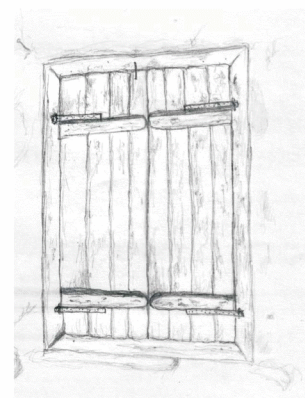
Προχωρώντας στην φάση της αποκατάστασης και της πρότασης μίας σύγχρονης επέμβασης, αποφασίστηκε η επαναφορά της οικιστικής χρήσης της οικοδομής, όπου θα διαμένει μία οικογένεια με παιδιά. Εξαίτιας του μεγάλου μεγέθους της οικοδομής και του ότι υπήρχαν χώροι που μπορούν να πάρουν άλλη χρήση αφού σήμερα δε χρησιμοποιούνται εξαιτίας της αλλαγής των αναγκών, όπως χώροι στέγασης των ζώων, η οικοδομή πληροί όλες τις απαιτήσεις σε χώρους και σε μεγέθη που χρειάζεται μία σύγχρονη κατοικία. Για το λόγο αυτό οι σύγχρονες προσθήκες, δεν αναφέρονται σε κύριους χώρους διαβίωσης αλλά στην επεξεργασία της αυλής με υλικά και άξονες, στη δημιουργία χώρου στάθμευσης, στην προσθήκη ενός όγκου στο υφιστάμενο κτίσμα στο σημείο που κατέρρευσε ένας από τους χώρους της οικοδομής και σε μία υπαίθρια πισίνα στο χώρο της αυλής. Οι αλλοιώσεις που εντοπίστηκαν στην φάση της αποτύπωσης διορθώνονται. Οι κεραμοσκεπές οροφές αποκαθίστανται, και οι τσιγκινές επιφάνειες που στέγαζαν τους βοηθητικούς χώρους της τρίτης φάσης αντικαθίστανται με μεταλλικό στέγαστρο. Μεταλλικό στέγαστρο επίσης τοποθετείται και στο τμήμα της προσθήκης του νέου όγκου. Με τη χρήση του μετάλλου είναι εμφανής η σύγχρονη εποχή στην οποία συμβαίνει η επέμβαση και είναι ένα υλικό αντιστρεπτό αφού μπορεί να αφαιρεθεί.

Η πισίνα χωροθετείται στο νοτιοδυτικό μέρος του οικοπέδου δίπλα από τους βοηθητικούς χώρους της τρίτης φάσης και σε υποχώρηση για ορθότερη ένταξη στο σύνολο. Οι βοηθητικοί χώροι δίπλα από την πισίνα στεγάζουν και χώρο υγιεινής για την εξυπηρέτηση των αναγκών των λουόμενων. Η χωροθέτηση της πισίνας αποτελεί την πιο ιδανική λύση εφόσον λήφθηκαν υπόψη οι υψομετρικές διαφορές του οικοπέδου και οι σχέσεις στάσης και κίνησης στην αυλή όπως προέκυψαν από την προαναφερθείσα ανάλυση. Η πισίνα έχει κανονικό ορθογώνιο σχήμα ακολουθώντας την αυστηρή γραμμικότητα της οικοδομής που θεωρήθηκε δυνατώτερη από την ακανονικότητα του τεμαχίου. Στο κανονικό σχήμα αλλά και στη χωροθέτησή της επίσης οδήγησε η αντίθεση της δυναμικής γραμμικότητας του μονοπατιού και του κεντρικού χώρου που έπρεπε να υπάρχει στην αυλή. Οποιαδήποτε άλλη χωροθέτηση και σχήμα είτε εμπόδιζε τη σύνδεση μονοπατιού με τον κεντρικό χώρο αφού η αυλή διασπώνταν σε δύο τμήματα, είτε μείωνε κατά πολύ τον κεντρικό υπαίθριο χώρο, είτε θα σήμαινε την κατάργηση της υψομετρικής διαφοράς που θα χρησιμοποιούνταν σαν χώρος ελεύθερης φύτευσης. Η μορφή του οικοπέδου αποτέλεσε οδηγό για τη διαμόρφωση της αυλής. Οι σχέσεις στάσης και κίνησης υλοποιούνται με οδηγό παράλληλους άξονες προς τις γραμμές του οικοπέδου και υλικά που τις σηματοδοτούν. Ο ηλικιακός αποτελεί σημαντικό χώρο για την ένωση κτίσματος και αυλής. Έτσι, υπάρχει παράλληλος άξονας προς τη γραμμή του τεμαχίου από την πλευρά του δρόμου που ξεκινά από τον ηλικιακό και καταλήγει στο χώρο ελεύθερης φύτευσης. Μεταξύ του άξονα και του κτίσματος αναπτύσσεται ο κεντρικός ελεύθερος χώρος στον οποίο «βλέπεται» και η πισίνα. Ο άξονας αυτός δένεται με τον άξονα του μονοπατιού οπότε τονίζει η κίνηση προς έναν κεντρικό χώρο. Στον κεντρικό χώρο δημιουργείται ξύλινο deck που ξεκινά από το χώρο της πισίνας. Λόγω του ότι η πισίνα είναι υπαίθρια, και όχι στεγασμένη, κρίθηκε ότι δεν είναι απαραίτητη η διαφοροποίηση υλικού μεταξύ του deck και του παραδοσιακού κτίσματος. Η χρήση του μονοπατιού σαν πέρασμα και όχι σαν χώρος στάσης επέφερε και αλλαγή του υλικού με τη χρήση του παραδοσιακού πλακόστρωτου και όχι κάποιου άλλου πιο αδρού υλικού όπως το μπετόν εφόσον δεν επιθυμείται ένα τόσο μη-αντιστρεπτό υλικό αλλά κάτι ελαφρύτερο. Το μονοπάτι αναπτύσσεται σαν βαθμίδες-πλάτωμα για τη μείωση της έντονης γραμμικότητάς του. Όσον αφορά την περιοχή της ασόδου, δημιουργήθηκε πλάτωμα από το οποίο κανείς θα αποφασίσει αν θέλει να κινηθεί προς το πάνω δώχωρο ή προς το επίπεδο της αυλής. Το βραχώδες μονοπάτι κατάβασης γίνεται πιο ομαλό με την ένταξη βαθμίδων που θα ξεκινούν προβολικά από αυτό. Στον ηλικιακό τοποθετείται παραδοσιακή πλακόστρωση η οποία συνεχίζει εξωτερικά του ηλικιακού, σχηματίζοντας, έτσι, ένα δεύτερο πλάτωμα. Το επιχρίσμα που χρησιμοποιείται στην τοιχοποιία είναι ο σοβάς, αφού είναι το υλικό που χρησιμοποιείται επί το πλείστον για επιχρίσμα στην οικοδομή, και αφαιρείται το τσιμέντο από τις επιφάνειες που είχε προστεθεί, όπως φαίνεται και στη βόρεια όψη. Επιπρόσθετα ανοίγονται νέα ανοίγματα για το φωτισμό του εσωτερικού όπως φαίνεται πάλι στη βόρεια όψη. Αφαιρούνται επιφάνειες τοιχοποιίας που προστέθηκαν σε μετέπειτα φάσεις όπως, οι επιφάνειες από τούβλο και τσιμέντο του πάνω ηλικιακού. Στην περίπτωση του τσιμεντένου κιγκλιδώματος αυτό αντικαταστάθηκε με μεταλλικό όπως δάχτυα η βόρεια όψη.

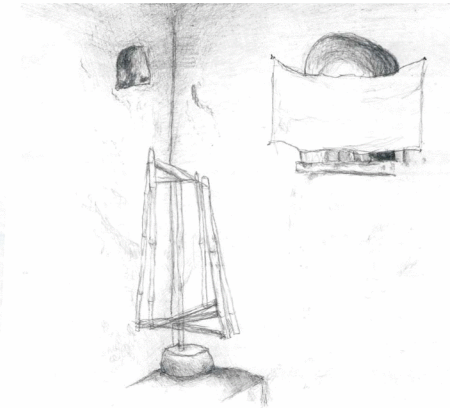

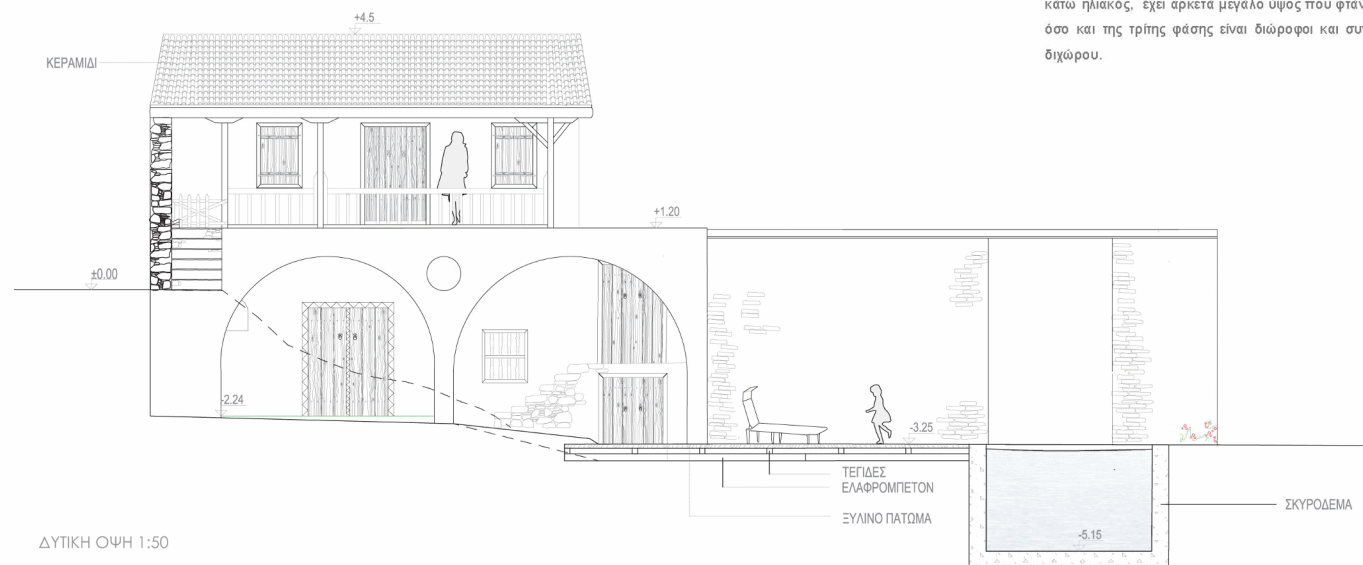
ΚΑΤΟΨΗ ΠΑΝΩ ΔΙΧΩΡΟΥ 1:100

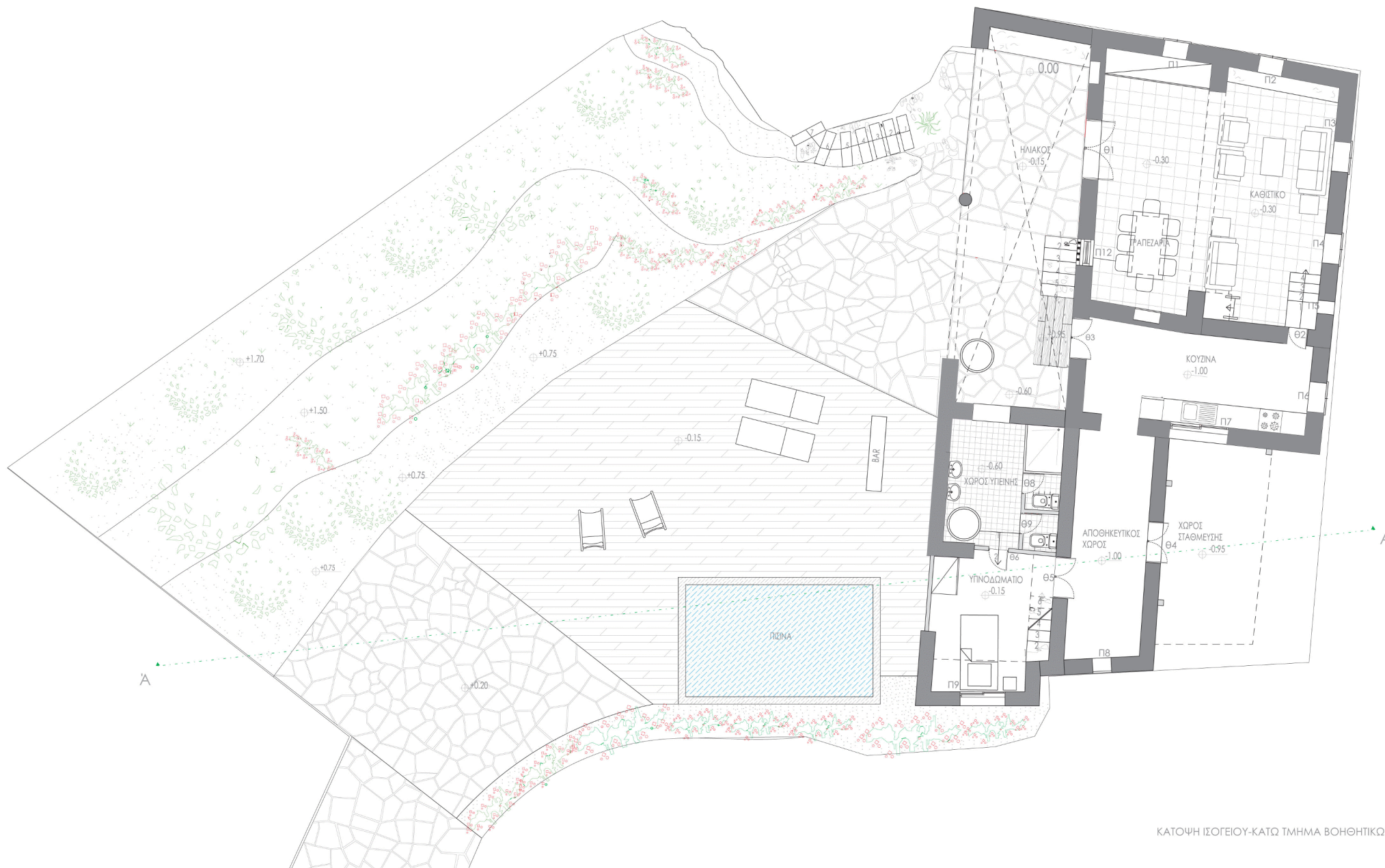
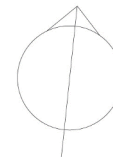
ΣΚΙΤΣΑ ΘΥΡΩΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΠΑΝΩ ΔΙΧΩΡΟ

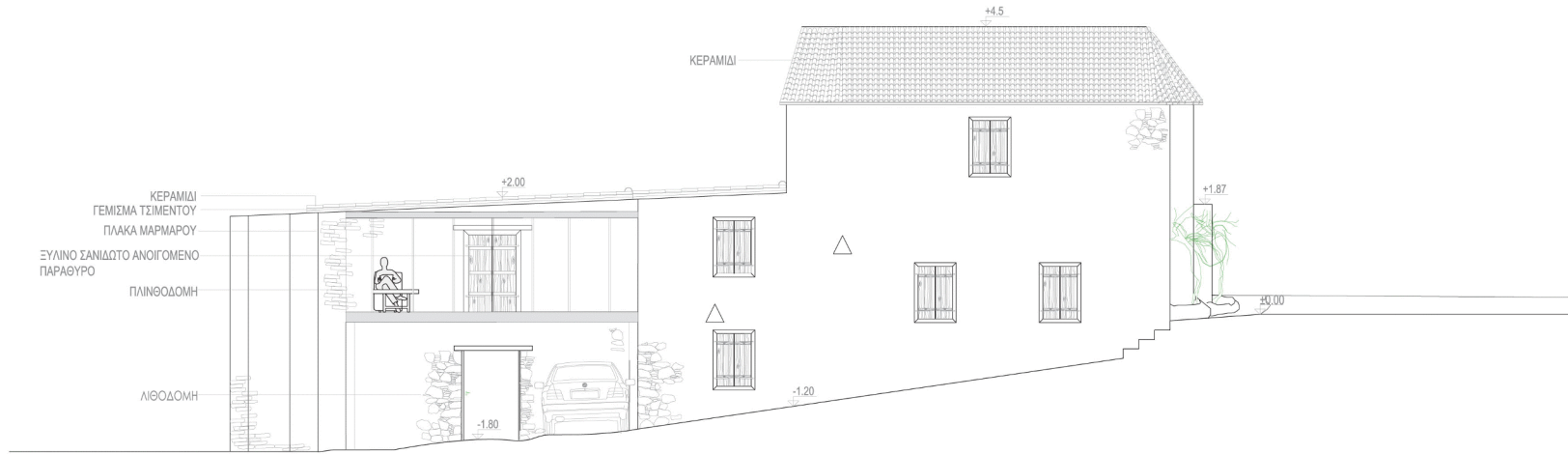

ΣΚΙΤΣΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟΥ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΑΣ ΣΤΟΝ ΗΛΙΑΚΟ

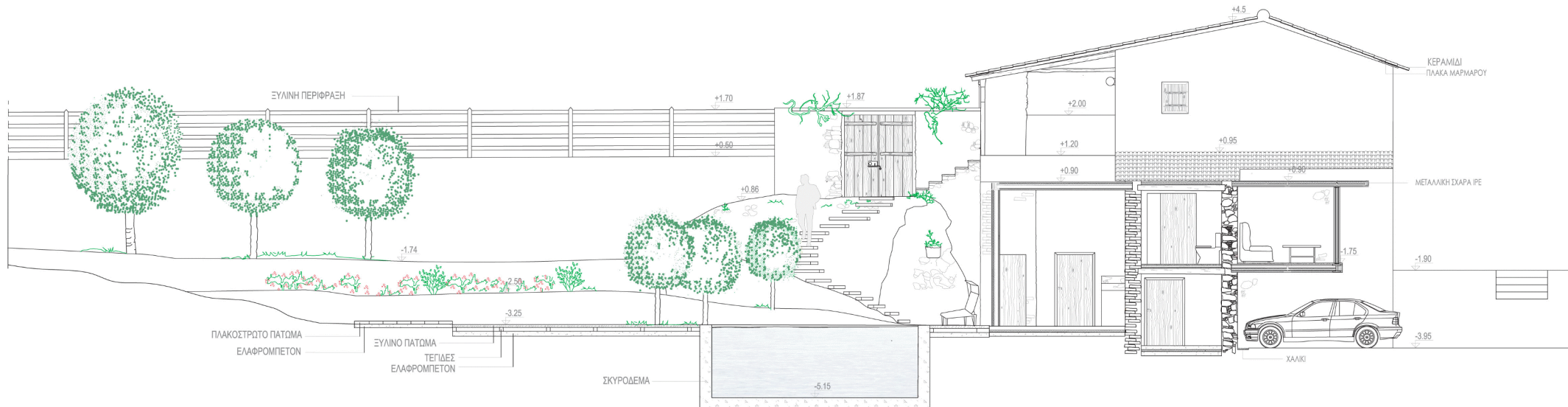
Οι επιφάνειες λιθοδομής και πλινθοδομής διατηρήθηκαν. Η οργάνωση των κλειστών χώρων έγινε με βάση την σημαντικότητά τους. Για το λόγο αυτό, οι δημόσιοι – επισκέψιμοι χώροι τοποθετούνται στα δίχωρα. Το πάνω δίχωρο λειτουργεί αυτόνομα από το υπόλοιπο σύνολο, σαν χώρος εργασίας ενός μουσικού. Τα υλικά στο χώρο του δίχωρου αποκαταστάθηκαν και δεν υπάρχουν νέες αλλαγές σχετικά με τη συνθεσή του. Όπως δείχνει η διατομή, ο τοίχος από τούβλο στον πάνω ηλιακό αφαιρέθηκε, όπως επίσης, και η επιφάνεια από τσιμεντότυβλο της καμάρας του κάτω ηλιακού. Το άνοιγμα στην όψη των βοηθητικών χώρων έχει κλείσει με μεταλλική επιφάνεια. Η πρόσβαση στο χώρο υγιεινής γίνεται αποκλειστικά μέσω του ηλιακού ώστε να τονίζεται η σημαντικότητά του. Ο κάτω ηλιακός, έχει αρκετά μεγάλο ύψος που φτάνει τα τριάντη μέτρα. Οι βοηθητικοί χώροι τόσο της δεξιάς όσο και της αριστερής φάσης είναι διώροφοι και συνολικά το ύψος των δύο ορόφων φτάνει το ύψος του κεντρικού δίχωρου.

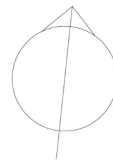
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ 1:50

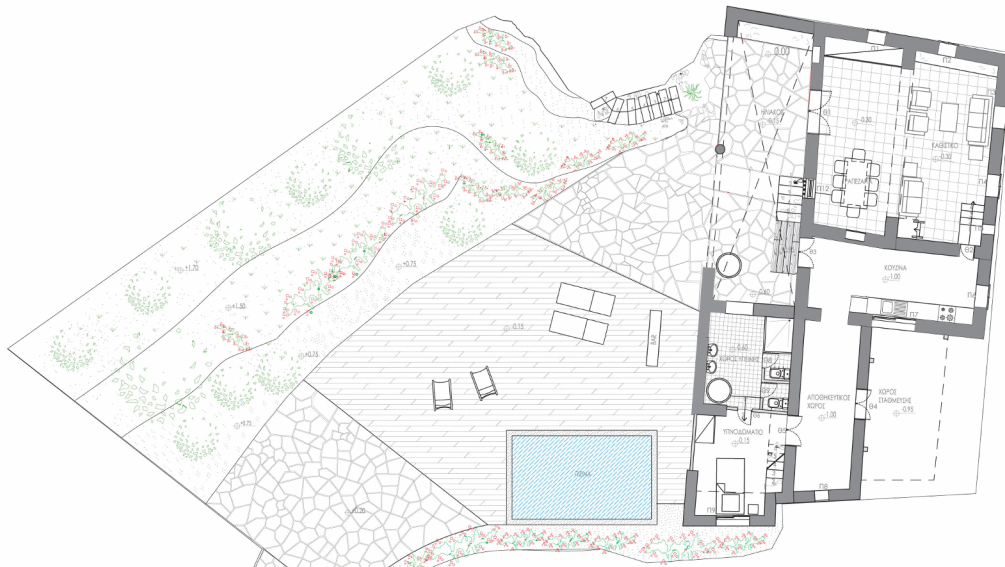
Στην ανατολική όψη του κτηρίου φαίνεται η προσθήκη νέων ανοιγμάτων καθώς και ο χώρος στάθμευσης που στεγάζεται από τον άγκο - «μπαλκόν». Στην τομή φαίνεται η διαμόρφωση της αυλής με τις υψομετρικές διαφορές και την ελεύθερη φύτευση. Επίσης τοποθετήθηκαν προβολικά βαθμίες για την κατάβαση από το σημείο της εισόδου στο χαμηλότερο επίπεδο της αυλής, η πισίνα, τα υλικά του δαπέδου, ο χώρος του υπνοδωματίου, η αποθήκη σε κάτω επίπεδο και από πάνω ο χώρος υγιεινής και τελικά ο χώρος στάθμευσης με την επέμβαση.

ΤΟΜΗ Α-Α 1:50

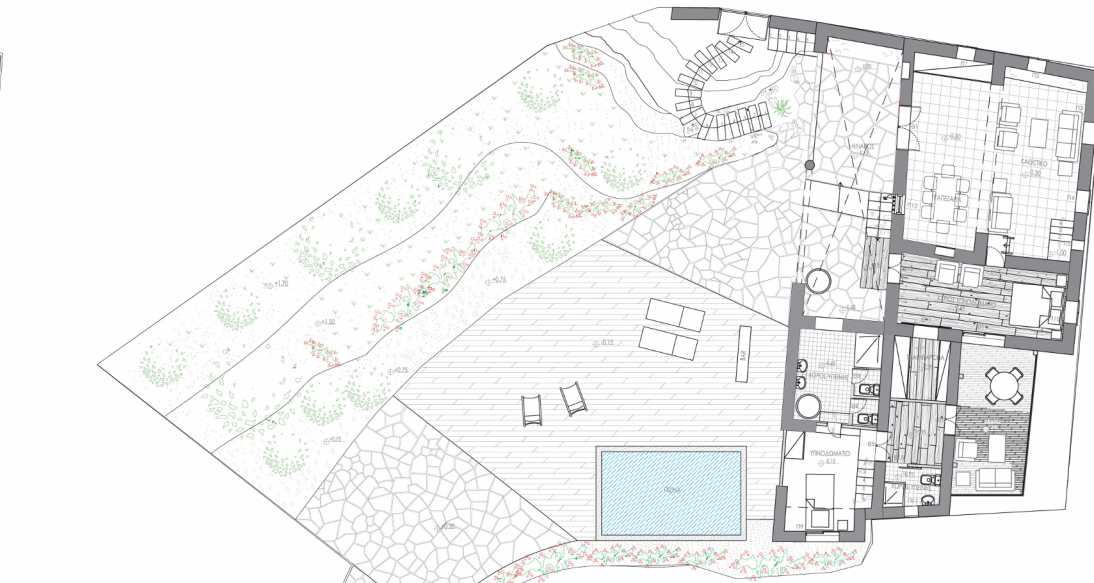

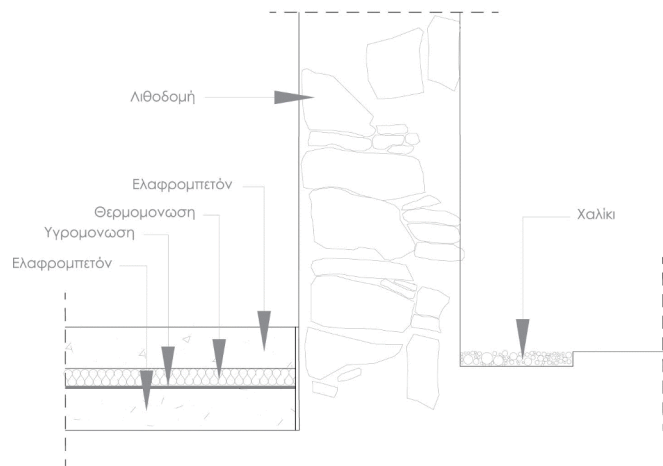
ΚΑΤΟΨΗ ΚΑΤΩ ΔΙΧΩΡΟΥ - ΠΡΩΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ 1:100

Σύμφωνα με την κάτοψη του κάτω διώχρου στο πρώτο επίπεδο, το διώχρο φιλοξενεί τους επισκέψιμους χώρους, που είναι ο καθιστικός χώρος, η βιβλιοθήκη και η τραπεζαρία. Το κάτω τμήμα του διπλανού βοηθητικού χώρου μετατρέπεται σε κουζίνα. Η πρόσβαση στην κουζίνα από το καθιστικό, με προσθήκη νέου ανοίγματος στην επιμήκη της πλευρά, γίνεται με τη χρήση μικρής μεταλλικής σκάλας λόγω του ότι ο χώρος της κουζίνας βρίσκεται σε χαμηλότερο επίπεδο από το διώχρο. Η κουζίνα, επικοινωνεί από την άλλη της πλευρά με το κάτω τμήμα του διπλανού βοηθητικού χώρου που μετατρέπεται σε αποθηκευτικό, με είσοδο στην εγκάρσια πλευρά του. Η είσοδος γίνεται μέσω ενός εκ των δύο ανοιγμάτων που εντοπίστηκαν στη φάση της αποτύπωσης ότι είχαν κλείσει. Το άνοιγμα αυτό επεκτείνεται μέχρι το έδαφος επιτρέποντας το πέρασμα από τον ένα χώρο στον άλλο. Μέσω του αποθηκευτικού χώρου μπορεί κανείς να οδηγηθεί στο χώρο στάθμευσης που βρίσκεται στο πίσω μέρος της οικοδομής. Το δάπεδο στο χώρο στάθμευσης επιτρέπει με μπετόν ώστε να φανεί ο σύγχρονος χαρακτήρας της επέμβασης. Ο αποθηκευτικός χώρος ακόμη, οδηγεί μέσα σε ένα από τα υπνοδωμάτια της κατοικίας. Το υπνοδωμάτιο αυτό, μπορεί να χρησιμοποιεί το χώρο υγιεινής που προβλέπεται και για τους χρήστες της πισίνας. Οι χρήστες της πισίνας έχουν πρόσβαση στο χώρο υγιεινής μέσω του ηλιακού από άνοιγμα που σχηματίζεται στην πλινθόκτιστη τοιχοποιία η οποία πριν την αποκατάσταση ήταν επιφάνεια από πλινθί και καλάμι.

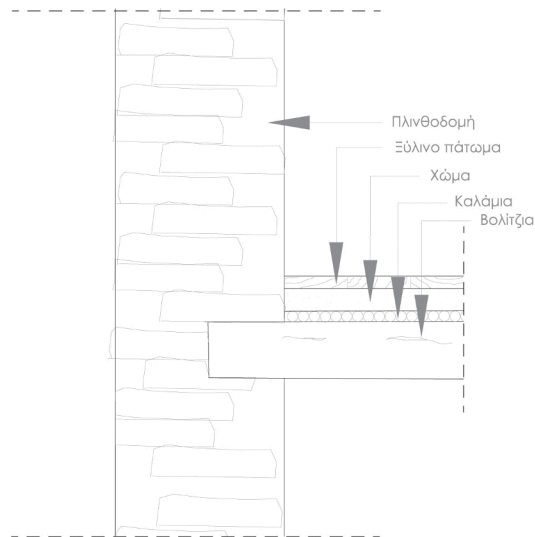

ΚΑΤΟΨΗ ΚΑΤΩ ΔΙΧΩΡΟΥ - ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΠΙΠΕΔΟ 1:100

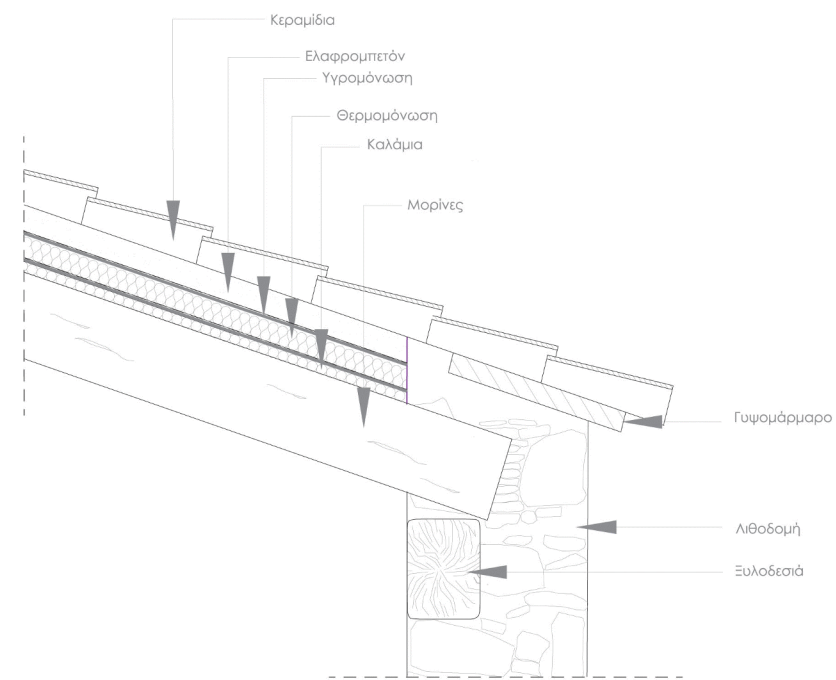
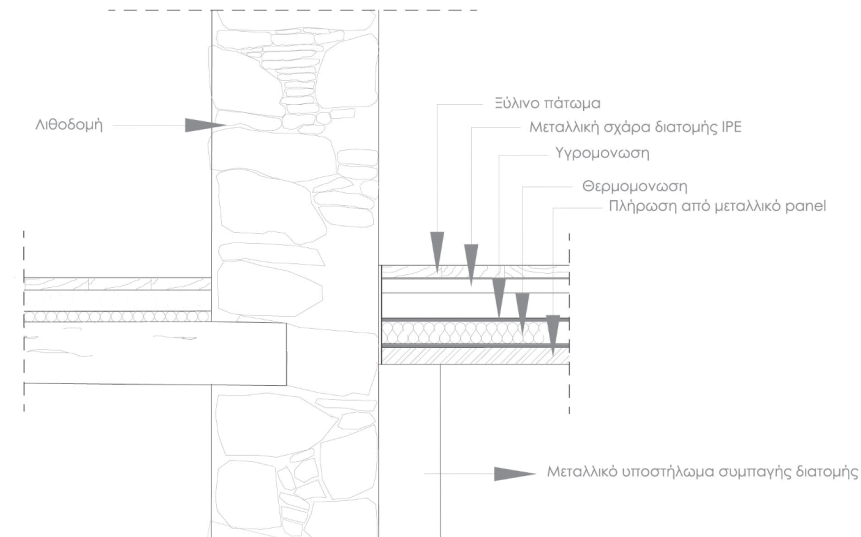
Στο πάνω τμήμα του διώχρου δίπλα από το καθιστικό, δηλαδή πάνω από την κουζίνα τοποθετείται το κυρίως υπνοδωμάτιο. Η πρόσβαση σε αυτό θα γίνεται μέσω μεταλλικής σκάλας. Από το κυρίως υπνοδωμάτιο οδηγείται κανείς στο χώρο επέμβασης με μεταλλική κατασκευή του όγκου «μπαλκονιού». Ο όγκος αυτός θα λειτουργεί σαν ένας καθιστικός, πιο ιδιωτικός χώρος που με τη διαφάνειά του θα δίνει στους ιδιοκτήτες την ευκαιρία να απολαύσουν τη θέα του δάσους. Ο όγκος αυτός επίσης δημιουργεί το «δοντάκι» που αποτελεί συχνό στοιχείο στο κίσμα. Εκτός από χώρο στάσης, θα λειτουργεί ταυτόχρονα και σαν πέρασμα συνδέοντας το κύριο υπνοδωμάτιο με το πάνω μέρος του διπλανού βοηθητικού χώρου δηλαδή το χώρο πάνω από την αποθήκη. Η είσοδος στο χώρο αυτό θα γίνεται στην επιμήκη κατεύθυνση οδηγώντας σε χώρο όπου κανείς βρίσκει ένα χώρο υγιεινής καθώς και τη γκαρνταρόμπα. Η πρόσβαση στην γκαρνταρόμπα μπορεί να γίνει και απευθείας από το κυρίως υπνοδωμάτιο. Ο χώρος αυτός του βοηθητικού χώρου οδηγεί μέσω της υπάρχουσας σκάλας σε χαμηλότερο επίπεδο (επίπεδο ηλιακού) στο χώρο του υπνοδωματίου που έχει πρόσβαση κάποιος και από την αποθήκη.

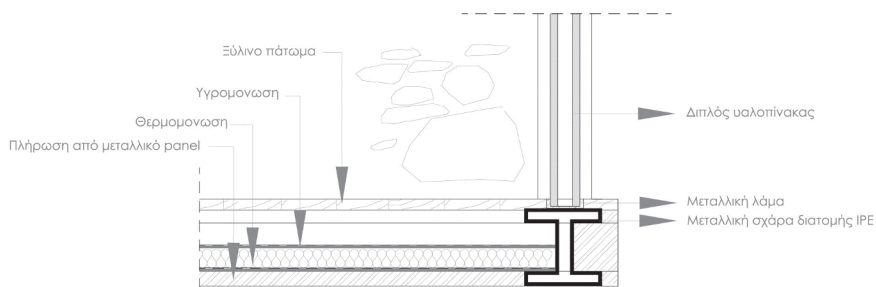
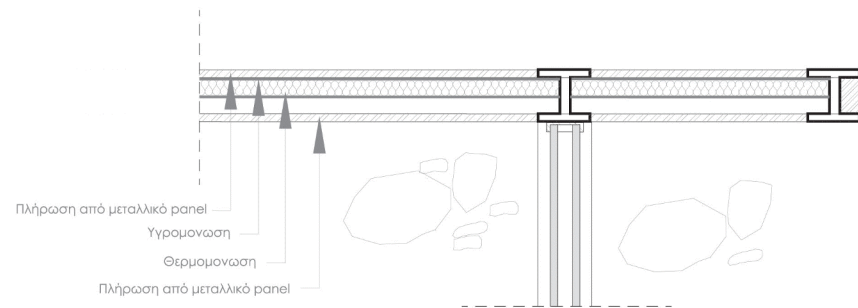
ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΠΑΤΩΜΑΤΟΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ 1:10

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΠΑΤΩΜΑΤΟΣ ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟΥ 1:10

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΣΤΕΓΗΣ ΜΕ ΚΑΛΑΜΙΑ 1:10

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΠΑΤΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΕΓΑΣΤΡΟΥ ΜΠΑΛΚΟΝΙΟΥ 1:10

Για την αποφυγή και την καταπολέμηση της υγρασίας, τοποθετείται περιμετρικά κάποιων χώρων, όπως η αποθήκη, μία λωρίδα από χαλίκι. Όλα τα επίπεδα των πατωμάτων και της οροφής μονώνονται με διπλό φύλλο υγρομόνωσης και θερμομόνωσης. Εκτός από τις μονώσεις τοποθετείται και ελαφροπετόν. Η προσθήκη του υποδοματίου, εκτός από τις μονώσεις, καλύπτεται από πάνω με σανίδι όπως και ήταν το πάτωμα του βοηθητικού χώρου και από κάτω κλείνει με μεταλλικό πάνελ. Στη λεπτομέρεια της απόληξης της στέγης τοποθετούνται τα κεραμίδια, από κάτω οι πλάκες του γυψομαρμάρου μαζί με στρώση ελαφροπετόν, καλάμια και στη συνέχεια τα βολιτζα. Κάτω από το σημείο σύνδεσης των βολιτζων με τη λιθοδομή, τοποθετείται περιμετρικά όλο του χώρου ξύλινο δοκάρι για την ξυλοδεσιά. Τέλος, για την επέμβαση του μπαλκονιού χρησιμοποιείται για την οροφή και το πάτωμα η ίδια μέθοδος κατασκευής. Επιλέγεται μεταλλική διατομή ΙΡΕ μεταξύ των πελμάτων της οποίας τοποθετείται υγρομόνωση, θερμομόνωση πάχους επτά εκατοστών και πάλι φύλλο υγρομόνωσης. Στα πέλματα της διατομής τοποθετούνται για την οροφή και πάνω και κάτω μεταλλικά πάνελ ενώ για το δάπεδο του ξύλινου πάτωμα για πάνω και μεταλλικό πάνελ κάτω από την ΙΡΕ.